

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 3805 van 20 november 2007
in de zaak RvV X / Ilde kamer**

In zake: X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van
haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, van Roemeense nationaliteit op 30 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing te vorderen van de "*beslissing tot weigering van de vestiging met bevel tot terugbrenging*" van 20 juni 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de uitwisseling van de nota's.

Gelet op de beschikking van 27 september 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. PUTTEMANS, die loco advocaat A. SIMOENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

De verzoekende partij, geboren op 21 december 1977 van Roemeense nationaliteit, kwam op 16 juni 2006 naar België met een geldig paspoort.

Op 26 augustus 2006 trad zij in het huwelijk te Vilvoorde met M. J., van Belgische nationaliteit.

Op 19 oktober 2006 dient zij een aanvraag tot vestiging in “als echtgenoot”. Diezelfde dag wordt een aanvraag tot vestiging ingediend voor haar minderjarig kind, T.S.A., geboren te Roemenië op 12 april 2004 uit een vorig huwelijk.

Op 8 november 2006 neemt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot voorlopig uitstel in de procedure betreffende de aanvraag tot vestiging van de verzoekende partij zelf.

Op 10 november 2006 neemt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag namens het minderjarig kind van de verzoekende partij T.S.A. omdat geen gelegaliseerd bewijs van verwantschap werd neergelegd.

Een nieuwe aanvraag tot vestiging van de verzoekende partij wordt ingediend op 24 januari 2007.

Op 7 maart 2007 neemt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing van voorlopig uitstel.

Door de verzoekende partij wordt ondermeer een vonnis voorgelegd in openbare zitting uitgesproken door de rechtbank van Boekarest op 24 februari 2006 waaruit blijkt dat zij het hoederecht heeft over haar minderjarig kind T.S.A..

Op 20 juni 2007 neemt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel tot terugbrenging van de minderjarige T.S.A., luidend als volgt:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in de nederdalende lijn. Geen gelegaliseerde toestemming van de biologische vader”.

Dit is de bestreden beslissing die werd ter kennis gebracht op 6 augustus 2007.

2. Op proceduraal vlak:

Verzoekster heeft op 22 oktober 2007 een repliekmemoire aan de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegestuurd.

Artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt wat volgt:

“de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden samen behandeld indien blijkt dat de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist.”

In het kader van de behandeling in korte debatten is er geen wettelijke regeling die in de neerlegging van een repliekmemoire voorziet. Bovendien is de procedure voor de Raad voor

vreemdelingenbetwistingen inquisitoriaal van aard waaruit onder meer volgt dat de mededeling van processtukken op vraag van de griffie gebeurd en niet op eigen initiatief van de partijen. De Raad behandelt huidige zaak in toepassing van voormeld artikel 36. Bijgevolg wordt de repliekmemoirie ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep:

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur aan. Nagaan of de motieven pertinent zijn, betreft immers de materiële motiveringsplicht. Het middel wordt derhalve vanuit dit oogpunt onderzocht.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

3.3. De bestreden beslissing steunt haar weigering enkel en alleen op het motief dat de verzoekende partij, ondanks een aan haar gerichte vraag nalaat de gelegaliseerde toestemming bij te brengen van de biologische vader van haar minderjarig kind.

3.4. De verzoekende partij stelt dat zij een vonnis van de rechtbank te Boekarest bijbrengt dewelke aan haar het hoederecht over het minderjarig kind voor wie de aanvraag werd gedaan, toekent.

3.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de burgerlijke rechtbank te Boekarest zich diende uit te spreken over de echtscheiding van de verzoekende partij met T.D.G., biologische vader van het kind T.S.A.. In dit vonnis (voorzien van een apostille en waarvan de verwerende partij kennis nam voor het nemen van de bestreden beslissing) dat de echtscheiding uitspreekt tussen de verzoekende partij en haar eerste echtgenoot, kent deze rechtbank het hoederecht over het kind toe aan de verzoekende partij, met het akkoord van de biologische vader die een beperkt omgangsrecht verkrijgt. Het hoederecht brengt de uitoefening van de materiële bewaring met zich mee, behoudens beperkingen voorzien in een gerechtelijke beslissing. Uit het paspoort van de moeder blijkt dat zij zich regelmatig naar Roemenië begeeft. Er zijn geen aanwijzingen om aan te nemen dat zij het kind zou hebben ontvoerd of dat de vader van het kind geen omgangsrecht kan uitoefenen tegen zijn wil. De verwerende partij brengt geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een risico van kinderontvoering. Derhalve is het kennelijk onredelijk, rekening houdend met het uitgesproken vonnis waarvan de draagwijdte door de verwerende partij **niet** in vraag wordt gesteld, de aanvraag tot vestiging te weigeren op basis van het ontbreken van een "gelegaliseerde toestemming van de biologische vader", zonder melding van enige rechtsgrond waarop de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken zich steunt om het kwestieus document op te eisen. Aan de verzoekende partij als moeder van het kind werd de vestiging toegekend. De brief van de Dienst Vreemdelingenzaken van 28 februari 2007 laat uitschijnen dat het overmaken van één van de vier opgesomde documenten, waaronder het vonnis dat het hoederecht over het kind regelt, volstaat. Het vonnis werd tijdig aan de verwerende partij overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. Zowel de motiveringplicht als het redelijkheidsbeginsel door de verzoekende partij als vierde middel aangevoerd, zijn geschonden.

3.6. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft een middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is grond

om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op twintig juni tweeduizend en zeven wordt vernietigd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend en zeven door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BEELEN

